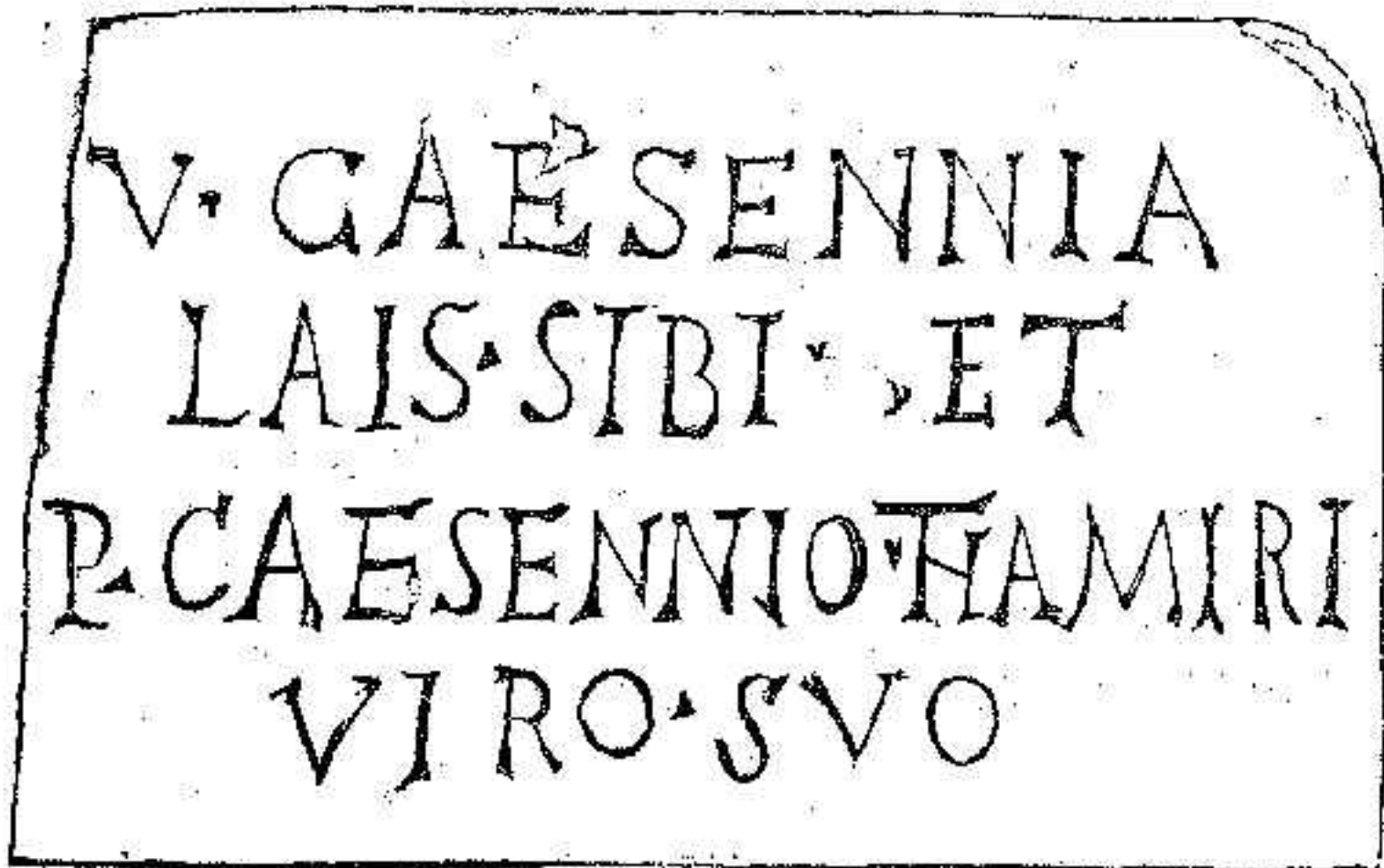

ἐπιτυμδία ἀλλ' ἐντυμδία νὰ κληθῆ. Ὁ προσημειωθεὶς δηλ. Χριστοδῆμος, ἀφ' οὗ εὔρε κατὰ τὰ πρὸ τῆς πόλεως ὑψώματα καὶ τὴν θέσιν α' Αλωνία τοῦ Κλαμῆλμπεη» διὰ τοῦ τρυπάνου του ¹ ἐν μέσῃ τῆ ὁδῷ τάφον, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἀνοίγει αὐτὸν καὶ μετὰ τὸν καθαρισμὸν εὔρε πρὸς τὸ μέρος ὅπου ὑπῆρχεν ἡ κεφαλὴ, ὡς μέρος τοῦ ὑποστρώματος, τὴν πλάκα, καὶ δὲ γράμματτα ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τάφου πρὸς τὰ ἔσω διευθυνόμενα· διότι ὁ λίθος μετὰ καὶ ἑτέρου συναπετέλει κατὰ μῆκος οὕτω τεθειμένος τὸ πλάτος τοῦ κατ' ἐκεῖνα τὸ μέρος ὑποστρώματος τοῦ τάφου, ὅστις ἦτο πλινθόκτιστος Ρωμαϊκός.

*Ἐχει δ' ἡ ἐπιγραφή πανομοιότυπως ὧδε:

*Ἦτοι:

V(aleria) C(aesenn)ia

Lais sibi et

P(ublio) C(aesenn)io Th(amiri)

viro suo

¹ Δὲν κρίνω ἀνάξιον λόγου ἐνταῦθα ἵνα κατανοηθῆ ἡ χρῆσις τοῦ τρυπάνου τοῦ ἀναφερομένου, μάλιστα δ' ἕνεκα ἐσφαλμένων εἰδήσεων σημειωθεισῶν ἐν τῇ Παλιγγενεσίᾳ πρὸ τίνος, νὰ σημειώσω δύο λέξεις ἐπὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἔχνηλατοῦσι τοὺς τάφους συστηματικῶς πλέον ἐν Κορίνθῳ, παρκαίμων εἰς τὰ κλείω περὶ τούτου ἄλλοτε ἐν τῇ ἐσημ. τῶν Φιλομαθῶν γεγραμμένα μοι. Οἱ πλεῖστοι δηλ. τῶν χωρικῶν ἔχουσι τρύπανα δύο ἐν μέγῃ, δύο πρὸς μέτρων, τὸ δ' ἕτερον μικρότερον. Διὰ τοῦ δευτέρου τούτου ἀνοίγουσι μετὰ τὰ λεγόμενα πρῶτο βρὸ χιζα ὅπας ὅπου ὑπονοοῦσιν ὅτι ὑπάρχει τι ὑπὸ γῆς, ὅπας εἰς αὐτὰ εἰσάγουσιν ἔπειτα τὸ πρῶτον, τὸ μεῖζον. Εὐθὺς ὡς εὗρη ἀντίστασιν τὸ τρύπανον ἐξάγουσιν αὐτὸ ἵνα ἐκτὼν κατὰ τὸ ἄκρον ἀποληφθέντων ἰχνῶν διακρίνωσι τὸ εἶδος τοῦ λίθου, ἀφ' οὗ προσέκρουσεν· εἶτα ποιοῦνται τὴν αὐτὴν ἀπόπειραν κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἐν ἀποστάσει τινὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου σημείου μέχρις οὗ βεβαιωθῶσιν ὅτι εἰς τάφον ἐστραμάτησε τὸ τρύπανον καὶ οὕτω προβαίνουσιν εἰς περαιτέρω ἐρεύνας.